

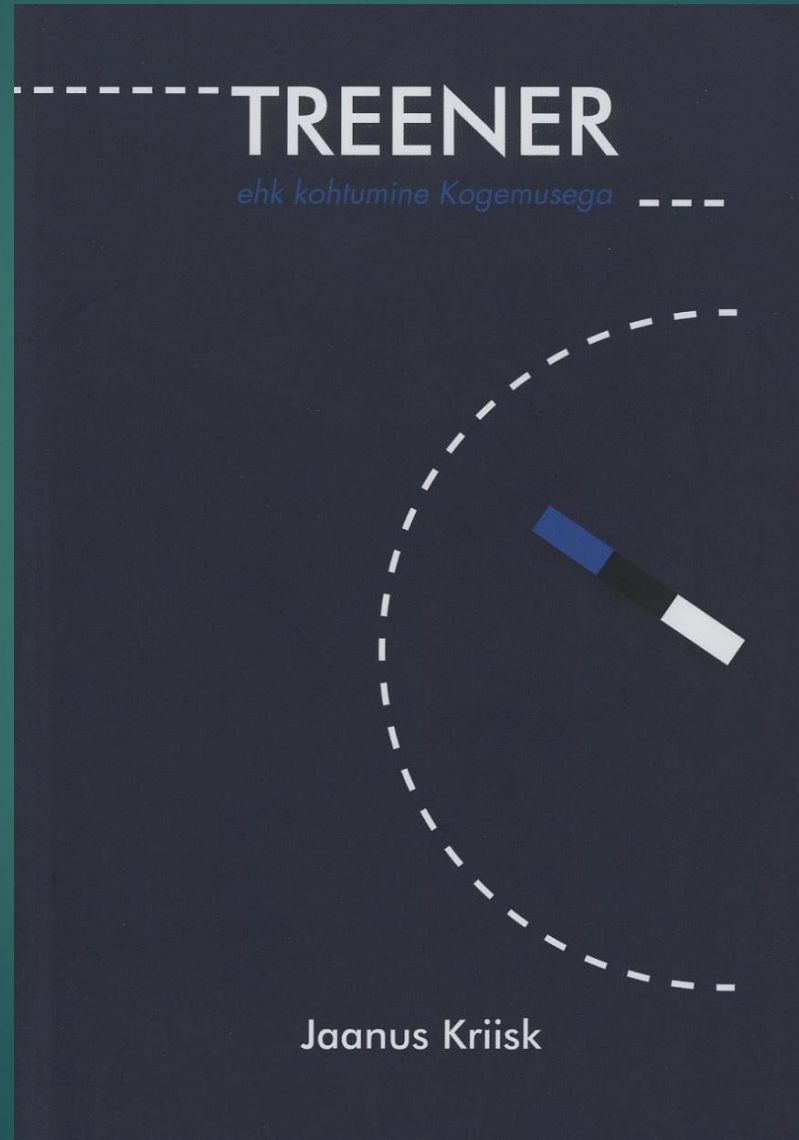

Kas treeneril on Eesti tippspordis kohta?

JAANUS KRIISK

ETTEVÕTJA JA TREENER

Eesti spordi oskusteabe kandja ...

Raamatu kirjutamise ajal, juba kolme nelja kohtumise järgselt oli tekkinud tunne, et midagi on nagu paigast ära. Nimelt oli soov teha paar lugu ka noorema põlvkonna treeneritega, aga kui hakkasin ringi vaatama siis ei leidnudki kedagi, kes oleks juba 10-15 aastat seda ametit pidanud ning tegeleks kasvõi väikese eduga täiskasvanute rahvusvahelistel võistlustel.

Kus nad on? Miks neid ei ole?

Räägime täna Eesti tippspordi rahastamisest ja selle raha jõudmisest või mitte Eesti spordini!

Kuidas see mõjutab positiivselt või negatiivselt noore inimese otsust, kas minna proovida absoluutses konkurentsivõimelises treeneriametis või mitte!

Riigikontrolli arvamus tippspordi toetamisest

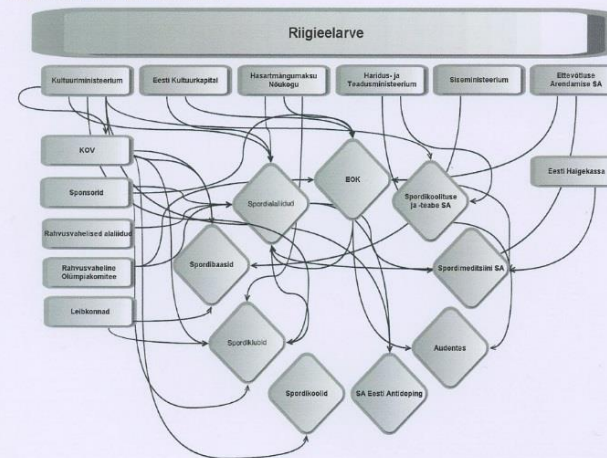
Juba 2012 aastal tegi Riigikontroll põhjaliku ülevaate Eesti tippspordi rahastamisallikatest ja keerukusest, mis seal valitseb.

<http://www.spordiinfo.ee/est/g22s171>

Riigi tegevus tippspordi toetamisel

Kas, miks ja kuidas aitab riik kaasa tippsportlaste edule?

Joonis 3. Eesti tippspordi rahastamise skeem

Allikas: Kultuuriministeerium, Kultuurkapital, HVA, EOK

Riigikontrolli aruanne Riigikogule, Tallinn, 24. jaanuar 2012

7

Riigikontrolli aruanne Riigikogule
Tallinn, 24. jaanuar 2012

Kultuurkapitali spordi rahajaotus

Natuke keeruline on isegi kujundlikult näidata kuidas ja miks on tekkinud olukord, kus tippspordi minev maksumaksja raha jääb suures enamuses Tallinnasse.

Leidsin ühe vana –vana kaarti, kus on Eestimaa, Liivimaa ja Kuramaa.

Olen olnud Eesti Kultuurkapitali Kehakultuuri ja spordi sihtkapitali nõukogu liige kolm vahetust. 2002-2006 aastal ning paar aastat tagasi. Kui 15 aastat tagasi oli see projektipõhise rahajagamise koht ning „Eestimaa“ vs „Liivimaa“ jagunes pooleks siis nüüd on olukord, kus 85% eraldatavast rahast jääb Kose-Ristist põhjapoole. Samas 85% Eesti hetke tippspordist, absoluutsest maailmatasemest, maailma esikümnest on alustanud, arenenud ja teeb ka praegu oma igapäevatööd „Liivimaal!“

Miks see nii on?

Vastus on väga lihtne. Kõikide Eesti spordi rahastamise erinevate allikate otsustajate ring on vähemalt suures enamuses Tallinna linna elanikest koosnev. Nad lihtsalt ei näe kaugemale ja kõik!

Kultuuriministri arvamus ja kahtlused

09.03.2018, 00:05

Minister Indrek Saar: riik peab tagama tingimused medalite võitmiseks (51)

Peep Pahv
peep.pahv@epl.ee

Kuidas hinnata EOK tegevust Eesti spordi juhtimises?

Enamiku asju oleme teinud koostöös alaliitude ja EOK-ga. Valdavalt on meie arusaamad kattunud, kuid meil pole absoluutne harmoonia ja esineb ka eriarusaamu. Näiteks selles, mis puudutab alaliitude raha kasutamise kontrolli ja administreerimist.

Kultuuriminister Indrek Saar on väljendanud selgelt, et riik peab tagama tingimused medalite võitmiseks, kuid samas viitab otseselt, et alaliitude rahakasutuse üle puudub kontroll.

Mis ta selle all mõtleb, kas mitte juhtumeid, kus Eesti tippsport ei ole enam ammu esimesel kohal?

Vaatame neist mõnda lähemalt!

Kuna on spordi tase ja tulemused esikohal otsustamisel?

13.06.2017, 15:42

Jüri Ratas: positiivne suhtumine oli olemas, meie tahtsime võrkpallureid toetada... (80)
Täiendatud: Lisatud Seederi kommentaarid ja Saare pressiteade

 Märt Roosna
sporditoimetuse reporter

Kahju: võrkpallurid valitsuselt lisaraha ei saanud ja kodune turniir jääb ära Lisatud Eesti
Võrkpalli Liidu kommentaar!

 Mariel Gregor

13. juuni 2017, 9:09

Eesti võrkpallil oli võimalus koduseinte abil püüda MM finaalturniiri kohta. Kõikidel otsustajatel oli soov selleks olemas, aga kahele neist ei sobinud üksteise „nägu“ ja rahastus jäi tulemata.

Olukord, kus ala sportlik tase ja tulemused ei olnud eriti otsustavad.

Alaliit kui tippspordi kompetentsi keskus?

EOK-st laekuv raha alaliitu ei jõua sportlaseni, kes selle on ausalt välja teeninud. Põhjuseks aastaid tagasi tehtud otsus korraldada rahvusvaheline tiitlivõistlus, mille eelarve polnud tasakaalus ning mis põhimõtteliselt viis alaliidu pankrotti. Arendusse pole seejärel rahastust olnud. Ja see pole Eesti spordis ainuke selline juhtum.

04.12.2017, 02:50

Alaliit on Mart Seimile raha võlgu, MM-ile aitasid head toetajad (16)

Anaheimi MM-il on kasutusel üks uus reegel

 Märt Roosna
mart.roosna@epl.ee

Eesti Vehklemisliit kaebab kohtuotsuse edasi ja jant jätkub

 Mariel Gregor

Olukord, mis ka ei ole Eesti spordialaliitudes erandlik. Kaks või rohkem grupeeringut ei lepi omavahel ausaid mängureegleid kokku ja siis läheb asi käest ära ning tulemuseks on siis leppimatu võitlus, kus vahendeid enam ei valita.

Ka see olukord pole meie alaliitude seas üksikjuhtum.

Alaliidu paralleel-eelarve?

Risto Mätas "Pealtnägijas": olen mitu aastat planeerinud Eesti meistrivõistluseid boikoteerida (13)

Toimetas Mart Treial, 21. oktoober 2015, 21:48

Kõige kummalisem ning erilisem negatiivses mõttes juhtum. Kus ühe sportlase väljapääsmatusse olukorda panemine vallandas paljastuste laviini, mis kestab siiani.

Alaliidul kadus huvi tegeleda Eesti sportlaste ja treeneritega. Keskenduti Euroopa alaliidu ürituste korraldamisele. Tekitati alaliidu juurde paralleel-eelarve sihtasutuse näol, mida kontrollisid ja otsuseid tegid ainult kaks-kolm inimest. Ja vaadates selle sihtasutuse aastaaruandeid siis võib seada sügava kahtluse alla, et kogu see raha jõudis meie sportlaste ja treeneriteni või siis kasutati sihtotstarbeliselt. Tegelikult kanti meie sportlaste ja treenerite peale maha raha küll ja näidati, et vaata kui tublid raha hankijad me oleme, ise samas teades, et nii see pole.

Küsimusele, mis seal siis oli, tuleb alati vastus - audiitor on selle kontrollinud. Audiitor ei kontrolli raha sihtotstarbelist kasutust. Tema kontrollib, et kõik oleks vormistatud lähtuvalt heast raamatupidamise tavast.

Kui nüüd kokku võtta kõik need juhtumid, mis on ka ajakirjandusest läbi käinud, võime väita, et aeg, kus amatöörlike-ühiskondlike juhtimisvõtetega püütakse tagada professionaalse tippspordi arengut, on mööda saanud.

Vaja on Eesti tippспорт “taasriigistada“, luua tippspordikeskus nagu see on paljudes maailma maades ja mitte ainult autoritaarsetes.

Nüüd tagasi jõudes raamatu „Treener ehk kohtumine Kogemusega“ juurde ja sealt väljatulnud probleemiga, et meil pole noori vihaseid treenereid, kes tahaks ka absoluutses tippspordis kätt proovida, siis vastus on neid juhtumeid vaadates, et miks ta peaks sinna teele minema, kus teda tegelikult ei oodata. Teele, kus omade poolt valetatakse, tõenäoliselt varastatakse, segatakse.

Miks üks noor inimene peaks seda kõike tahtma. Ühe sportlase võimete väljaarendamiseks läheb kümme-viisteist aastat. See on väga suur periood inimese aktiivsest elutee osast. Ja seda raisata „külakakluste“ peale ei soovita ka ise, kes on seda teed käinud ning asja ka natuke kõrvalt jälginud kolmkümmend aastat.

Juba täna võib öelda, et üksikaladel domineerivad peamiselt pereprojektid, kus siis maast madalast rahulikult on eesmärgi poole liigutud ja jalgpall, kuhu rahastus tuleb Euroopa ja maailma katuseorganisatsioonidelt.

Mida kauem me elame ja tegutseme samamoodi seda väiksem on tõenäosus, et treeneriamet mõnda noort ja andekat veel köidaks. Veelkord küsimus – miks ta peaks?

Kas treeneril on Eesti tippspordis
kohta?

Kas treeneril on Eestis usku minna
tippspordi teele?